

شماره: ۲۰۰/۱۴۰۵/۲۷

تاریخ: ۱۴۰۵/۰۳/۲۵

پیوست: ندارد

سال اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی

بسمه تعالی

بخشنامه

...	۱۴۰۵	ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰	الف
-----	------	---	-----

مخاطبان / ذینفعان	ادارات کل امور مالیاتی
موضوع	رفع ابهام از مأخذ محاسبه جرمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰
نظر به اینکه مطابق بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، «کتمان معامله، بیش اظهار مالیات و عوارض خرید یا کم اظهار مالیات و عوارض فروش، ثبت معامله خود به نام غیر یا معامله غیر به نام خود، استناد به اسناد صوری و هر عمل دیگری که به کم اظهار مالیات یا استرداد غیر واقعی منجر شود: دو برابر مالیات و عوارض پرداخت نشده تا موعد مقرر در ماده (۴) این قانون و در صورت تکرار تخلف قبل از دو سال، سه برابر مالیات پرداخت نشده»، مشمول جرمه می باشد و با عنایت به سوالات و ابهامات مطروحه توسط ادارات امور مالیاتی در خصوص مأخذ محاسبه جرمه موضوع بند مذکور، مقرر می دارد: الف - ۱- در صورتی که مؤدی دارای مانده بدهی ابرازی مالیات بر ارزش افزوده باشد و بدهی وی به علت ارتکاب به تخلفات مذکور در بند یاد شده افزایش یابد، میزان بدهی ایجاد شده ناشی از تخلفات موضوع بند صدرالذکر (پرداخت نشده تا موعد مقرر ماده (۴) قانون) به عنوان مأخذ محاسبه جرمه قرار می گیرد. مثال ۱: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۷۰ ریال مالیات و عوارض خرید (منتج به میزان بدهی ابرازی به مبلغ ۳۰ ریال) تسلیم نموده است. براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۲۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۵۰ ریال تعیین گردیده است. در این حالت مأخذ محاسبه جرمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، مبلغ ۴۰ ریال می باشد. ۲- در صورتی که مؤدی فاقد مانده بدهی ابرازی مالیات بر ارزش افزوده باشد و ارتکاب به تخلفات مطروحه منجر به ایجاد بدهی گردد، میزان بدهی ایجاد شده ناشی از تخلفات موضوع بند صدرالذکر (پرداخت نشده تا موعد	

مقرر ماده (۴) قانون) به عنوان مأخذ محاسبه جریمه قرار می گیرد.

مثال ۲: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض خرید (فاقد مانده بدهی ابرازی) تسلیم نموده است. براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۲۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۷۰ ریال تعیین گردیده است. در این حالت مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، مبلغ ۵۰ ریال می باشد.

مثال ۳: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض خرید (فاقد مانده بدهی ابرازی) تسلیم نموده است؛ لیکن علیرغم عدم وجود مانده بدهی، برای این دوره مبلغ ۳۰ ریال پرداختی نیز در موعد مقرر ماده (۴) قانون داشته است. از طرفی بر اساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۴۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۹۰ ریال تعیین شده است. در این حالت مؤدی تا سقف مازاد پرداختی (۳۰ ریال) مشمول جریمه یاد شده نبوده و مأخذ جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، مبلغ ۲۰ ریال می باشد که به شرح ذیل محاسبه می گردد:

$$20 = (30) - (10 + 40)$$

۳- در صورتی که مؤدی دارای مانده بستانکار مالیات بر ارزش افزوده باشد، بدهی ایجاد شده ناشی از ارتکاب به تخلفات موضوع بند صدرالذکر، تا میزان مبلغ بستانکاری (حسب مورد در هریک از مراحل تسلیم یا مسترد نمودن اظهارنامه، رسیدگی و دادرسی مالیاتی)، منجر به اخذ جریمه نخواهد شد و مازاد بر مبلغ بستانکاری، به میزان بدهی ایجاد شده که ناشی از موارد مندرج در بند (ب) ماده (۳۶) باشد، مشمول جریمه می گردد.

مثال ۴: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۱۲۰ ریال مالیات و عوارض خرید (منتج به میزان بستانکاری ابرازی به مبلغ ۲۰ ریال) تسلیم نموده است. براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۱۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۱۲۰ ریال تعیین گردیده است. در این حالت مؤدی فاقد مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ می باشد و لذا جریمه موضوع این بند، قابل مطالبه نیست.

مثال ۵: چنانچه در مثال فوق، براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۱۰ ریال و اعتبار قابل قبول نیز ۱۱۰ ریال تعیین شود. در این حالت نیز مؤدی فاقد مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ می باشد.

مثال ۶: چنانچه در مثال فوق، براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۵۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۱۱۰ ریال تعیین شود. در این حالت مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، مبلغ ۴۰ ریال می باشد.

۴- در صورتی که مؤدی دارای مانده بستانکاری انتقالی از دوره قبل باشد و مشخص شود تمام یا بخشی از این بستانکاری غیر واقعی بوده و این انتقال باعث کاهش بدهی یا افزایش بستانکاری دوره جاری شده است، تا میزان مانده بستانکاری (حسب مورد در هریک از مراحل تسلیم یا مسترد نمودن اظهارنامه، رسیدگی و دادرسی مالیاتی)، منجر به اخذ جریمه نخواهد شد و در صورت ایجاد بدهی، به میزان بدهی ایجاد شده که ناشی از موارد مندرج در بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ باشد، مشمول جریمه می گردد.

مثال ۷: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۳۰ ریال مالیات و عوارض خرید و بستانکاری انتقالی از دوره قبل به مبلغ ۱۸۰ ریال (منتج به میزان بستانکاری ابرازی دوره جاری به مبلغ ۱۱۰ ریال) تسلیم نموده است. براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۲۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۳۰ ریال تعیین گردیده است و مبلغ ۱۳۰ ریال از بستانکاری انتقالی مورد تائید قرار گرفته است. در این حالت مؤدی فاقد مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ در این دوره می باشد.

مثال ۸: چنانچه در مثال فوق، براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۴۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۲۰ ریال تعیین شود و مبلغ ۱۲۰ ریال از بستانکاری انتقالی مورد تائید قرار گیرد. در این حالت مؤدی فاقد مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ در این دوره می باشد.

مثال ۹: چنانچه در مثال فوق، براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۲۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۲۰ ریال تعیین شود و مبلغ ۹۰ ریال از بستانکاری انتقالی مورد تائید قرار گیرد. در این حالت مأخذ محاسبه جریمه

موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ در این دوره به مبلغ ۱۰ ریال می‌باشد.

مثال ۱۰: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را با مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش، مبلغ ۳۰ ریال میزان مالیات و عوارض خرید و مبلغ ۷۰ ریال بستانکاری انتقالی از دوره قبل (فاقد مانده بدهی ابرازی) تسلیم نموده است. براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۲۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۳۰ ریال تعیین گردیده است و بستانکاری انتقالی مورد تأیید قرار نگرفته است. در این حالت مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ در این دوره به مبلغ ۹۰ ریال می‌باشد.

۵- در صورتی که مؤدی دارای مانده بستانکاری باشد (بستانکاری بابت دوره جاری یا انتقالی از دوره قبل) که منجر به استرداد غیرواقعی در این دوره شده، در این حالت مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون یادشده، برابر با مبلغ بدهی ایجاد شده می‌باشد. بدیهی است چنانچه در اثر ارتکاب به تخلفات مذکور در بند یادشده علاوه بر استرداد غیرواقعی، بدهی نیز ایجاد گردد؛ مأخذ محاسبه جریمه بند (ب) ماده مذکور، مبلغ مسترد شده غیرواقعی و بدهی ایجاد شده خواهد بود.

مثال ۱۱: مؤدی اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده را به مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و عوارض فروش و مبلغ ۱۳۰ ریال مالیات و عوارض خرید (منتج به میزان بستانکاری ابرازی به مبلغ ۳۰ ریال) تسلیم نموده است. بر اساس اظهارنامه تسلیمی مؤدی مبلغ ۳۰ ریال به مؤدی مسترد گردیده است. پس از آن بر اساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۰۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۱۰۰ ریال تعیین گردیده است. در این حالت با توجه به مبلغ ۳۰ ریال استرداد غیر واقعی، مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون، ۳۰ ریال می‌باشد.

مثال ۱۲: چنانچه در مثال فوق، بر اساس اظهارنامه تسلیمی مؤدی مبلغ ۳۰ ریال به مؤدی مسترد شده و پس از آن بر اساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۰۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۱۲۰ ریال تعیین گردیده باشد، در این حالت با توجه به مبلغ ۱۰ ریال استرداد غیرواقعی، مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون، ۱۰ ریال می‌باشد.

مثال ۱۳: چنانچه در مثال فوق، بر اساس اظهارنامه تسلیمی مؤدی مبلغ ۳۰ ریال به مؤدی مسترد شده و پس از آن براساس گزارش رسیدگی میزان مالیات و عوارض فروش ۱۴۰ ریال و اعتبار قابل قبول ۹۰ ریال تعیین گردیده باشد،

در این حالت با توجه به مبلغ ۳۰ ریال استرداد غیر واقعی و ۵۰ ریال بدهی پرداخت نشده، مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون، ۸۰ ریال می باشد.

ب- ادارات امور مالیاتی چنانچه انجام تخلفات بند (ب) ماده (۳۶) قانون پیش گفته را از طرق مختلف از جمله ترتیبات مقرر در ماده (۹) قانون پایانه های فروشگاهی و سامانه مؤدیان، احراز و حسب مورد به صورت مکتوب یا از طریق کارپوشه سامانه مؤدیان به اطلاع مؤدی نرسانده باشند، مجاز به اخذ جریمه تکرار تخلف موضوع بند یاد شده تا تاریخ قبل از اعلام نخواهند بود.

در اجرای این بند، ابلاغ برگ مطالبه (با رعایت بند (چ) این بخشنامه) نیز در حکم اطلاع رسانی مکتوب به مؤدی می باشد.
مثال ۱۴: مؤدی در دوره بهار ۱۴۰۳ مرتکب تخلف کتمان معامله گردیده است. متعاقباً همین تخلف (کتمان معامله)، را در تاریخ های ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ و ۱۴۰۴/۱۲/۰۵ تکرار نموده باشد. چنانچه نتیجه رسیدگی دوره بهار ۱۴۰۳ یا تخلف انجام شده را به یکی از روش های بند (ب) فوق حسب مورد، در تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸ به مودی ابلاغ شده باشد، جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال، به تخلف انجام شده در تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۶ تعلق نگرفته و به تخلف مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۵ (بعد از اطلاع رسانی) تعلق می گیرد. همچنین در صورتی که تخلف در دوره زمستان سال ۱۴۰۴ رخ داده باشد و تاریخ دقیق آن، براساس اسناد و مدارک، قابل تعیین نباشد به این تخلف نیز جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال تعلق نگرفته و از دوره بعد از آن تا دو سال از تاریخ اعلام جریمه به آن تعلق می گیرد. از طرف دیگر در صورتی که جریمه ای در دوره زمستان سال ۱۴۰۶ انجام شده باشد و بتوان تاریخ آن را دقیق و به روز مشخص نمود و آن تاریخ قبل از پایان دو سال از تاریخ اطلاع رسانی تخلف باشد جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال به آن تعلق می گیرد لکن اگر نشود تاریخ دقیق تخلف را در دوره زمستان اخیرالذکر مشخص نمود جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال به آن تعلق نمی گیرد.

پ- چنانچه بابت ارتکاب به تخلفات بند (ب) ماده (۳۶) این قانون، به دلیل تسلیم اظهارنامه یا پرداخت در موعد تعیین شده توسط سازمان (پس از مهلت مقرر در ماده (۴) قانون) مشمول جریمه موضوعه گردد، تخلف مزبور مبنای محاسبه جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال (جریمه سه برابر مالیات پرداخت نشده) نمی باشد.

مثال ۱۵: برای دوره بهار سال ۱۴۰۳ در مهلت مقرر ماده (۴) قانون یاد شده در سامانه مؤدیان مبلغ ۱۰۰ ریال مالیات و

عوارض فروش و مبلغ ۷۰ ریال مالیات و عوارض خرید (منتج به میزان بدهی ابرازی به مبلغ ۳۰ ریال) برای مؤدی درج گردیده است. سازمان امور مالیاتی مهلت ۳۱ روزه‌ای پس از موعد مقرر ماده (۴) قانون را جهت مهلت تسلیم (اصلاح، تکمیل و استرداد) اظهارنامه مالیات بر ارزش افزوده دوره بهار ۱۴۰۳ و پرداخت مالیات و عوارض متعلقه توسط مؤدیان در نظر گرفته است. مؤدی در بازه زمانی فوق بابت یک فقره فروش با مالیات و عوارض ۵۰ ریال، اقدام به اصلاح اظهارنامه و پرداخت مانده بدهی به مبلغ ۸۰ ریال (در تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۳۱) نموده است. در این حالت مأخذ محاسبه جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، مبلغ ۵۰ ریال می‌باشد. چنانچه بر اساس گزارش رسیدگی دوره بعد مالیات بر ارزش افزوده مؤدی (دوره تابستان سال ۱۴۰۳) مبلغ ۷۰ ریال مالیات و عوارض بابت کتمان معامله تعیین گردد، در این حالت جریمه موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، برای دوره تابستان مبلغ ۱۴۰ ریال (معادل دو برابر مالیات و عوارض پرداخت نشده تا موعد مقرر ماده (۴) قانون ناشی از تخلف یادشده) می‌باشد و جریمه تکرار تخلف قبل از دو سال (سه برابر مالیات پرداخت نشده) به آن تعلق نمی‌گیرد.

ت- ملاک تعیین جرائم موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مورد اشاره بر مبنای مندرجات اظهارنامه تسلیمی در موعد مقرر قانونی/خلاصه عملکرد یا اطلاعات سامانه مؤدیان (حسب مورد) می‌باشد؛ لذا در صورت اعمال جریمه بند (الف) ماده مذکور، اخذ جرائم موضوع بند (ب) این ماده (موارد مرتبط با اطلاعات اظهار شده یا ثبت شده در سامانه مؤدیان/خلاصه عملکرد) به صورت همزمان موضوعیت ندارد، لیکن مشمولیت مؤدی بابت جریمه بند (الف) ماده (۳۶) قانون صدرالاشاره، مانع از تعلق جریمه مواردی در بند (ب) ماده یاد شده که ارتباطی با اطلاعات اظهار شده یا ثبت شده در سامانه مؤدیان/خلاصه عملکرد ندارد، شامل ثبت معامله خود به نام غیر و یا معامله غیر به نام خود و استناد به اسناد صوری، در صورت احراز، نخواهد بود.

ث- مطابق قسمت اخیر ماده (۵) قانون تسهیل تکالیف مؤدیان جهت اجرای قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان، اخذ جریمه موضوع بند (الف) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ بابت عدم عضویت در سامانه مؤدیان، بلاموضوع خواهد بود؛ لیکن در صورتی که مؤدیان مشمول قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه

مؤدیان نسبت به ثبت نام در نظام مالیاتی اقدام ننموده باشند، تا زمان ثبت نام در نظام مالیاتی، مشمول جریمه عدم عضویت در سامانه مؤدیان خواهند شد.

ج- در صورتی که ارتکاب به تخلفات بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ منجر به ایجاد بدهی گردد، صرفاً میزان بدهی ایجاد شده ناشی از تخلفات موضوع این بند (پرداخت نشده تا موعد مقرر ماده (۴) قانون) به عنوان مأخذ محاسبه جریمه قرار می گیرد و مانده بدهی ابرازی مالیات بر ارزش افزوده پرداخت نشده مؤدی در موعد مقرر قانونی (از جمله تقسیط مالیات و عوارض) مشمول جریمه بند یادشده نمی باشد.

چ- جریمه های معنونه در بندهای این بخشنامه و مبلغ مسترد شده غیرواقعی، طی برگ مطالبه، محاسبه و مطالبه می شود.
ح- در کلیه مواردی که در مراجع حل اختلاف مالیاتی، مبالغ مالیات و عوارض مورد تعدیل قرار می گیرد، کلیه جرایم مالیاتی محاسبه شده بر مبنای مبلغ مالیات و عوارض نیز می بایست براساس آخرین مبلغ مالیات و عوارض تعدیل شده مورد تخلف با رعایت سایر مقررات مربوط، محاسبه گردد.

خ- چنانچه محاسبه و یا وصول جرائم موضوع بند (ب) ماده (۳۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰، منطبق با ترتیبات این بخشنامه انجام نشده باشد، می بایست مطابق مقررات بند (۲) ماده (۳۰) آیین نامه اجرایی ماده (۲۱۹) قانون مالیات های مستقیم و همچنین بند پایانی بخشنامه شماره ۲۰۰/۲۱۲۶۶/ص مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۰۳، برگ قطعی اصلاحی، صادر و حسب مورد، مازاد وصولی از این حیث نیز برابر مقررات مسترد شود.

۵- مطابق مقررات بند (ج) بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۴۰۳/۵۳ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۱۸، صحت صورتحساب الکترونیکی صادره توسط فروشنده که به کارپوشه اختصاصی خریدار در سامانه مؤدیان منتقل شده و همچنین منظور شدن آن به عنوان اعتبار مالیاتی برای خریدار در صورتی که فاقد برچسب عبور از حد مجاز موضوع ماده (۶) قانون پایانه های فروشگاهی و سامانه مؤدیان باشد، از حقوق مکاتبه خریداران محسوب گردیده و عدم پذیرش آن در فرایند حسابرسی و دادرسی مالیاتی خریدار فاقد موضوعیت می باشد. منظور شدن به عنوان اعتبار مالیاتی (مالیات و عوارض خرید) صورتحساب الکترونیکی معاملاتی که نسیه بودن آن مطابق قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ در سامانه مؤدیان ثبت شده متناسب با میزان پرداخت ثبت و تأیید شده توسط طرفین در سامانه مؤدیان مشمول حکم این بند خواهد بود.

در اجرای بند مذکور، چنانچه مأموران مالیاتی مطابق مقررات از جمله ماده (۹) قانون پایانه های فروشگاهی و سامانه

سال اقتصاد مقاومتی در سایه وحدت ملی و امنیت ملی

مؤدیان، نسبت به حسابرسی و عدم پذیرش اعتبار در اجرای تبصره‌های ماده (۸)، تبصره (۲) ماده (۱۰)، تبصره (۳) بند (الف) ماده (۲۶) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۴۰۰ حسب مورد، اقدام نمایند، می‌بایست علاوه بر اصل مالیات و عوارض، نسبت به مطالبه جرائم متعلقه از جمله بند (ب) ماده ۳۶ و ماده ۳۷ قانون نیز اقدام نمایند.

شایان ذکر است چنانچه صادرکنندگان صورتحساب‌های الکترونیکی مبنای پذیرش اعتبار مالیاتی، در فهرست سیاه دستورالعمل اجرایی شناسایی و پیشگیری از تشکیل و فعالیت شرکت‌های صوری موضوع مصوبه شماره ۶۶۴۰۲/۶۲۸۴۱ مورخ ۱۴۰۳/۰۴/۲۴ ستاد هماهنگی مبارزه با مفاسد اقتصادی قرار گیرند یا براساس احکام مراجع قضایی، مشخص شود صورتحساب‌های الکترونیکی مبنای اعطای اعتبار مالیاتی، غیرواقعی بوده‌اند، مطابق فراز آخر ماده (۴) قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان، نسبت به حذف اثرات مالیاتی (اعتبارات پذیرفته شده) وفق صورتحساب‌های مذکور از سامانه مؤدیان، اقدام و علاوه بر اعتبار مالیاتی اعمال شده غیرواقعی، نسبت به مطالبه جرایم متعلقه از جمله جرایم موضوع بند (ب) ماده (۳۶) و ماده (۳۷) قانون مالیات بر ارزش افزوده نیز اقدام خواهد شد.

این بخشنامه جایگزین بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۴۰۲/۲۷ مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۲۸ از تاریخ صدور می‌شود.

سید محمدهادی سبحانیان
رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور

تازه‌های حسابداری

ACCPress.com

تاریخ اجرا: مطابق مفاد بخشنامه	مرجع ناظر: دادستانی انتظامی مالیاتی	نحوه ی ابلاغ: فیزیکی / سیستمی
گیرندگان رونوشت:		
- معاون محترم تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات معاونت حقوقی ریاست جمهوری برای استحضار؛		- دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی برای اطلاع و درج در بانک اطلاعات بخشنامه‌ها؛
- مرکز عالی دادخواهی مالیاتی و تشخیص صلاحیت حرفه ای برای آگاهی؛		- جامعه مشاوران رسمی مالیاتی برای اطلاع؛
- معاونین محترم سازمان برای اطلاع؛		- دفاتر ستادی برای اطلاع؛
- شورای عالی مالیاتی برای اطلاع؛		- دفتر روابط عمومی و فرهنگ سازی مالیاتی برای اطلاع؛
- دادستانی انتظامی مالیاتی برای اطلاع؛		- اداره کل فن آوری اطلاعات برای اطلاع و اقدام لازم در سامانه مربوط؛
- دفتر مرکزی حراست برای اطلاع؛		- دفتر فنی مالیاتی برای اطلاع.